

Delegacja radziecka na obradach FIS

MOSKWA. 19 bm. wyleciała samolotem z Moskwy do Włoch delegacja radziecka na kongres Międzynarodowej Federacji Narciarskiej (FIS), który rozpocznie się 24 bm. w Wenecji.

W skład delegacji wchodzi m. inn.: przedstawiciel wszechzwiązkowej sekcji narciarskiej Andrej, zastępcy mistrza sportu Zofia Bołotowa i przedstawiiciel Komitetu do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR — Sobolew.

LZS-y

powiatu Drawskiego nie mają sprzętu

Na terenie powiatu drawskiego istnieje 18 Ludowych Zespołów Sportowych, z których dwa — LZS Kosobudy (gm. Złocieńc) i LZS przy Liceum Rolniczym w Drawsku — zostały powołane do rozgrywek w piłce nożnej o mistrzostwo klasy powiatowej. Zespoły te stają do rozgrywek bez sprzętu (buty piłkarskie i kostiumy) i zmuszone są do pożyczania tego sprzętu od miejscowych zrzeszeń sportowych.

Powiatowy Zarząd ZSCh i PKKF w Drawsku winien zainteresować się tą sprawą i udzielić LZS jak najlepszej pomocy. Fundusze na ten cel powinny się znaleźć w jednej z tych instytucji.

H. CURYLO korespondent sportowy w Drawsku

Uwaga lekkoatleci kolejarza

Treningi sekcji lekkoatletycznej ZKS „Kolejarz”, odbywają się w niedzielni, środy i piątki o godz. 17-tej, na stadionie przy ul. Twardowskiego. Treningi prowadzi instr. Lubik.

GEOS sportowy

Młodzież szkolna pozdrowia kolarzy - uczestników Wyścigu Pokoju

»Będziemy przy Was myśla i sercem«

Rozpoczynający się 1 maja Wyścig Pokoju „Trybuny Ludu” i „Rudeho Prava” już teraz skupia na sobie uwagę całego naszego społeczeństwa. My, szczecinianie, nie będziemy niestety mieli okazji być świadkami tej wspaniałej imprezy pokojowej. Mimo to, podobnie jak wielotysięczne rzesze mieszkańców tych miast i wsi przez które prowadzi trasa wyścigu, będziemy gorąco interesować się tą imprezą.

Najlepszy dowód zainteresowania wyścigiem, a zarazem dowód przyjaźni do kolarzy którzy będą w nim uczestniczyć dali uczniowie Państwowego Technikum i Liceum Budowlanego w Szczecinie. Na masowce, która odbyła się w sobotę, uczniowie tego zakładu, po wysłuchaniu referatu na temat znaczenia Wyścigu Pokoju wygłoszonego przez kol. Renkiewicza wystosowali list do kolarzy trenujących w Czechosłowacji. W liście tym czytamy m. in.:

„Drodzy kolarze — obrońcy pokoju!

My, sportowcy Państwowego Technikum i Liceum Budowlanego w Szczecinie, doceniając wagę wielkiej imprezy pokojowej, jaką jest Wyścig Pokoju „Trybuny Ludu” i „Rudeho Prava”

przesyłamy zawodnikom wszystkich krajów biorących udział w wyścigu — Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Francji, Finlandii, Północy Francuskiej, Polski, Rumunii, Wolnego Miasta Trieste, Włoch i Węgier — najserdeczniejsze życzenia pełnych sukcesów. Żałujemy bardzo, że trasa wyścigu nie przebiega przez nasze miasto, ale mimo to będziemy z Wami myśla i sercem na wszystkich etapach Wielkiego Wyścigu Pokoju.

Wyrażamy głębokie uznanie postępowym zawodnikom krajów kapitalistycznych, którzy swym uczestnictwem w wyścigu zamienili solidarność ze wszystkimi narodami walczącymi o trwałą pokój na całym świecie.

Pod listem następuje szereg podpisów złożonych przez uczniów — sportowców.

Włodarczyk realizuje swe zobowiązania

Przed kilkoma dniami donieśliśmy o zobowiązaniu 1-majowym podjętym przez czołowego pływak Szczecina — gwiazdę Włodarczyka. W ramach tego zobowiązania Włodarczyk podjął się w terminie do dnia 1 maja ustanowić nowy rekord pływakki okręgu szczecińskiego. Zobowiązanie to wykonał na 10 dni przed terminem, przepływając w pięć w dużym basenie Kapiłłska Miejskiego dystans 200 m, stylem motylkowym w 2.57,6, co jest nowym rekordem naszego okręgu.

Sekcja lekkoatletyczna przy WKKF

W tych dniach przy WKKF została utworzona sekcja lekkoatletyczna. Do prezydium nowopowstałej sekcji wybrano Bractwicza jako przewodniczącego, Kusłaka i wice-przewodniczącego, Jastrzębskiego II wice-przewodniczącego, Kowalczyka, jako sekretarza. Kierownikiem sekcji organizacji i imprez masowych wybrałno Kajewskiego. Na czele komisji sportowej stoi Rogalski, a komisji sędziowskiej Kołduński.

W dniu 1 Maja sekcja zorganizuje w Koszalinie pokazową imprezę lekkoatletyczną.

Jeden puchar ORZZ pozostał w Koszalinie drugi powędrował do Wałcza

Rozegrane wczoraj mistrzostwa międzyzrzeszeniowe okręgu koszalińskiego w siatkówce i w koszykówce zgromadziły ogółem 7 zespołów, w tym dwa żeńskie.

W rozgrywkach piłki siatkowej pierwsze miejsce zdobyła „Spójnia” — Koszalin zwyciężając „Stal” ze Słupska w

dwoch krótkich setach 15:0 i 15:3.

W drugim spotkaniu drużyny na koszalińska zwyciężyła „Kolejarz” z Białogardu w stosunku 2:0 (15:10 i 15:8).

Drugie miejsce zajęli zawodnicy słupskiej „Stali”, wygrywając z „Kolejarzem” (Starogard) w stosunku 2:0.

W rozgrywkach siatkówki żeńskiej brały udział dwie drużyny „Spójni” Wałcz i „Spójni” Koszalin. Wygrały zawodniczki Wałcza w stosunku 2:0 (15:13 i 15:4).

Do mistrzostw w koszykówce męskiej zgłosiły się tylko dwa zespoły, mianowicie „Spójnia” Wałcz i „Kolejarz” Białogard. Wyżoko zaawansowani koszykarze „Spójni” zwyciężyli łatwo „Kolejarza” w stosunku 96:34 (54:20).

W ramach mistrzostw często również rozgrywkami w naszym stołowym. Wyniki podamy jutro.

Rozegrany wczoraj mecz piłki nożnej o mistrzostwo klasy wojewódzkiej między „Unią” Szczecinek, a „Spójnią” Koszalin zakończył się wynikiem 1:1 (1:1).

Z nastaniem słonecznych wiosennych dni ożywiły się parki i skwery. Pierwszymi gośćmi są jak zwykle dzieci. Zainstalowano dla nich już piaskownice, w których rosną projekty wspaniałych budowli lub nieśmiertelne „babki z piasku”. Na zdj.: Mały Jacek na pierwszym treningu piłkarskim.

U NAS JUŻ ŚWITA A. CZAKOWSKI

ALEKSANDER CZAKOWSKI Str. 223

— Przysięgam ci odpis, — powiedziała i po chwili patrząc wprost w oczy Doroninowi, dodała, — postępujcie jednakże niewłaściwie.

— Dlaczego niewłaściwie? — zapytał stropiony Doronin.

— Rozmawiać z mną tak, jak bym wam zawracala głowę sprawą osobistą. To niedobrze. Przecież o ile wiem, jesteście członkiem partii.

Doronin zarumieniał się.

— Przypuśćmy, że zachowywałabym się inaczej, — kontynuowała Olga, — tak jak według was mogłaby się zachowywać ta dziewczyna na statku. Cóż powiedzielibyście wtedy?

Doronin milczał.

— Wy pierwsi powiedzielibyście, że na Sachalinie takie osoby nie są potrzebne. Wtedy, na statku, o mało żeście mi tego nie powiedzieli. A teraz przychodzi do was i robię to, co jest moim obowiązkiem, a wy przyjmujecie mnie tak, jak namiętną muchę. To niedobrze!!

„Ma rację, — pomyślał Doronin — zachowuję się rzeczywiście, jak typowy biurokrata”. Lecz jednocześnie nie opuszczała go myśl, że ta dziewczyna nie zdaje sobie po prostu sprawy z ogromu pracy, jaka została tutaj wykonana.

— Wlecie, dlaczego tak się do mnie odnosicie? — mówiła w dalszym ciągu Olga. — Wam się wydaje, że tylko sprawy, którymi wy się zajmujecie, zastępują na szacunek, a moje sprawy — to głupstwo. To... tak myśleć, to nie jest po partyjnemu!

Olga była już przy samych drzwiach. Nosiła bardzo podniszczone, moskiewskie futerko, z ukośnymi kieszeniami, stała na wpół odwrócona do Doronina.

— Do widzenia!! — rzekła i wyszła.

Doronin dopędził ją już na schodach. Sam nie wiedział dlaczego tak szybko jego ponury nastrój przeszedł w wesołość.

— Dałycie mi porządną szkołę, — rzekł Doronin zmieszany, — a co najważniejsze — słusznie. Rzeczywiście wydawało mi się, że nie doceniacie nas...

— Jakże tak można! — przerwała Olga. — Przecież jeśli nie będziecie szanować pracy innych ludzi, nie wam się nigdy nie uda.

— No dobrze, dobrze, — rzekł przeproszającym tonem

Str. 224 U NAS JUŻ ŚWITA

Doronin. — Kądle oglądaliście, a do domów nie chcecie powrócić? My tutaj coś niecoś wybudowaliśmy...

— Nowe domy?

— Domy — to zbyt szumne określenie. Chaty... Chodźmy obejrzeć.

Olga wróciła do domu o zmierzchu.

Była w świetnym nastroju i czuła się tak dobrze, jak nigdy. Przecież to nie żarty, udało jej się pokonać Doronina. Mówiąc uczciwie, miała wielkiego stracha, gdy zaczęła mu prawieć kazanie. Przecież mógł jej poprostu przerwać i nie dopuścić do dalszej rozmowy.

Ale Doronin nie tylko, że jej nie przerwał, lecz wprost przeciwnie, zarumieniał się jak chłopiec, zmieszkał się i poszedł z nią oglądać nowe domy...

I słusznie postąpił. Niechby tylko spróbował...

„A domki wybudowali nadzwyczajne, — myślała Olga. — Doronin jest wspaniałym człowiekiem, tylko trzeba umieć z nim rozmawiać. Z jakim uporem nastawał na to, aby zwrócić uwagę na czystość w domach, nawet prosił, aby pod łóżka zaglądać! I do domu posłał samochodem...”

Nagle zapragnęła odczytać list Astachowa. Mówiąc ściśle, chciała porozmawiać z Astachowem, opowiedzieć mu o swym zwycięstwie nad Doroninem. Lecz było to niemożliwe. Olga wyjęła list i zaczęła go odczytywać. Czytała list i wyobrażała sobie, że rozmawia z Astachowem. Zadała mu pytania dotyczące jego życia i słyszy szczegółowe odpowiedzi.

Po tym obrzuciła spojrzeniem swój maleńki pokójek, żełazne łóżko przykryte jedwabistą kołdrą, dwa maleńkie japońskie stolki, umywalkę i poczuła się nieszcześnie, gdyż była sama i nie miała z kim porozmawiać.

Chciała porozmawiać z Astachowem, tylko z nim, a on był tak daleko...

Olga wyjęła swoją odpowiedź na list Astachowa, której jeszcze nie zdążyła wysłać, i postanowiła dopisać kilka wierszy. Sama nie zauważyła, gdy dopisek okazał się dłuższy od samego listu.

Pewnego wieczoru wychodząc z ambulatorium, Olga natknęła się na Wiencowa, który wychodził z rejonowego komitetu wykonawczego.

(c.d.n.)